

BINDAL KOMMUNE**Plan- og ressursavdelingen
Rådhuset
7980 TERRÅK**

Landbruksdepartementet	
Doknr.: 12	
03/1708	
25 AUG 2003 ASR/74R	
VSG	40
Avskrift:	

Side - 1 -

Telefon: 75 03 25 00

Telefax: 75 03 25 09

Org.nr: 964 983 380

Landbruksdepartementet
Avdeling for skog- og ressurspolitikk
Postboks 8007 Dep,
0030 Oslo

Vår dato: 20.08.03

Vår ref.: Ivar Saus

Deres dato: 12.06.03

Deres ref.: 2003/1708

Datakode:k:\korresp\korres2003\skog\hør
ing-kommunalisering.doc

HØRING – FORSLAG TIL NYE BESTEMMELSER OM OVERFØRING AV MYNDIGHET OG NY FORSKRIFT OM SAKSBEHANDLING I KOMMUNEN

I skriv datert 12.06.03 fra landbruksdepartementet har kommunen fått "Forslag til nye bestemmelser om overføring av myndighet og ny forskrift om saksbehandling i kommunen" til høring. Høringsfristen er 15. sept. 2003. Dette innebærer at saken ikke kan behandles politisk. I samråd med ordfører sendes en administrativ uttalelse som senere refereres for kommunestyret.

Bakgrunn:

Bakgrunn for forslaget er St.meld. nr 31 (2000-2001) "Kommune, fylke, stat – en bedre oppgavefordeling" og St.meld. nr 19 (2001-2002) "Nye oppgaver for lokaldemokratiet – regionalt og lokalt nivå". Høringsnotatet inneholder også egne forslag fra Landbruksdepartementet. Endringene er forutsatt å tre i kraft fra 1. jan. 2004.

Foreslåtte endringer og økonomiske konsekvenser:

De foreslåtte endringene gjelder bestemmelser både i konsesjonsloven, odelsloven, jordloven og skogloven.

I St.meld. nr. 19 (2001-2002) foreslås at alle konsesjonssaker etter konsesjonsloven, alle delingssaker etter jordloven samt alle saker etter skogloven unntatt saker som gjelder vernskoggrenser skal avgjøres av kommunen. Fylkeslandbruksstyret forutsettes å være klageinstans for vedtak fattet av kommunen.

I tillegg foreslår landbruksdepartementet følgende overføring av avgjørelsesmyndighet til kommunen:

- Omdisponering av dyrka og dyrkbar jord til andre formål enn jordbruksproduksjon.
- Saker om tiltak for dyrket jord etter jordlovens § 8, tredje og fjerde ledd.
- Saker om å kreve fjerning av anlegg eller byggverk etter jordlovens § 9, femte ledd.
- Saker om å gi pålegg om å søke konsesjon etter konsesjonslovens § 20 annet og tredje ledd og odelslovens § 29 annet ledd.
- Saker om unntak fra hogstforbudet etter konsesjonslovens § 27 første ledd.
- Saker om tilbaketrekking av konsesjon og fastsettelse av frist for salg etter konsesjonslovens § 23 annet og tredje ledd og odelslovens § 29 tredje ledd.
- Saker om å sette frist for pantlover til å bringe tvangsbruk som er i strid med konsesjonsloven § 3 annet ledd til opphør eller frist for erverver til å sørge for omgjøring av overdragelsen eller overdragelse til noen som kan få eller ikke trenger konsesjon etter konsesjonsloven, jf. Konsesjonslovens § 25.

- Saker om forlenging av frist for videresalg etter konsesjonsloven § 6 første ledd nr. 5 tredje punkt.

I forslag til ny forskrift om saksbehandling i kommunen foreslås følgende endringer:

- At kommunene ikke lenger plikter å benytte de datasystemer for saksbehandling og innhenting og levering av statistikk som landbruksdepartementet stiller til rådighet. I stedet foreslås en bestemmelse om at kommunene må anvende det elektroniske dataformatet som landbruksdepartementet fastsetter.
- At kommunene må stille til rådighet de saksdokumenter Landbruksdepartementet ber om i forbindelse med evaluering av praksis.
- Det foreslås også, i tråd med uttalelser i St.meld. nr. 31 (2000-2001) at det lovfestede kravet om jord- og skogbruksfaglig kompetanse i kommunene oppheves.

Landbruksdepartementet konkluderer med at endringene ikke vil innebære betydelige administrative og økonomiske konsekvenser for kommunene utover de ressurser som allerede benyttes. Dette begrunnes med at kommunen også i dag har ansvar for innhenting av opplysninger og saksforberedelse. Som følge av at arealgrensen for konsesjonsplikt er hevet vil også antall konsesjonssaker synke.

Administrativ uttalelse:

BESTEMMELSER OM OVERFØRING AV MYNDIGHET:

Det er i utgangspunktet positivt at kommunene tillegges avgjørelsesmyndighet i lokale saker. Det er imidlertid en del generelle betenkeligheter med lokal avgjørelsesmyndighet i de saker høringsbrevet omfatter.

- Lokale politiske myndigheter vil i mange tilfelle ha vanskelig for å vektlegge de langsiktige landbrukspolitiske målsettinger ved avgjørelse av konkrete saker.
- Lokal avgjørelse vil medføre ulik behandling av like saker fra kommune til kommune.
- I mange saker vil lokale politikere ha stor nærhet til saken og de personene som blir berørt. Det er da lett å miste fokus på de nasjonale føringer i landbrukspolitikken og nødvendigheten av et langsiktig perspektiv i forbindelse med forvaltning av arealressursene.
- Avgjørelsesmyndighet vil kreve større formalkompetanse hos kommunens fagpersonell. Den enkelte kommune vil behandle få saker og derved få liten erfaring med de enkelte sakstyper.
- Ovenstående punkt tilsier at de foreslåtte endringene vil medføre økte kostnader for kommunene sjøl om dette ikke er erkjent av Landbruksdepartementet.

De enkelte saksområder:

Administrasjonen er enig i at kommunene får avgjørelsesmyndighet i de sakstyper som er nevnt i St.meld. nr 19 (2001-2002) – alle konsesjonssaker og delingssaker samt saker etter skogloven unntatt vernskoggrenser. En er også enig i Landbruksdepartementets forslag om at avgjørelsesmyndighet i saker etter jordlovens § 9 (omdisponering av dyrket og dyrkbar jord til andre formål enn jordbruksproduksjon) tillegges kommunene. For å sikre lik behandling og ivareta overordnede målsettinger i arealforvaltningen må det imidlertid lages sentrale føringer og retningslinjer for kommunenes behandling av slike saker.

For de andre sakene Landbruksdepartementet foreslår overført til kommunene bør dagens ordning opprettholdes. Dette er saker den enkelte kommune bare unntaksvis vil få befatning med. Samtidig er dette ofte konfliktfylte saker som krever betydelig juridisk kompetanse. For den enkelte kommune vil slike saker lett bli urimelig ressurskrevende.

NY FORSKRIFT OM SAKSBEHANDLING I KOMMUNEN:Datasystemer og statistikk:

Administrasjonen er enig i at kommunene stilles fritt med hensyn til hvilke datasystemer for saksbehandling og innhenting av statistikk som skal brukes men at det stilles krav om dataformat for levering av statistikk. En er også enig i at overordnede myndigheter må få tilgang til nødvendige saksdokumenter for evaluering av praksis.

Kompetansekravet:

Med hensyn til forslaget om å fjerne kravet om jord- og skogbrukskompetanse i kommunen ser administrasjonen dette som et stort paradoks all den tid det samtidig foreslås å gi kommunene ansvar og arbeidsoppgaver som vil kreve høyere kompetanse. Vedtaksmyndighet til kommunene vil sette langt større krav til både den formelle og faglige saksbehandlingen fra kommunenes side. Saksbehandling og kommunale vedtak må legge nasjonale målsettinger med hensyn til arealforvaltning og virkemiddelbruk til grunn. Hensynet til en rettferdig og lik behandling av de enkelte saker er også viktig.

Arealgrunnlaget for landbruk og landbruksnæringen er en nasjonal ressurs som en ikke fullt ut fatter verdien av i dag. Med et verdensbilde i rask forandring er det av avgjørende nasjonal betydning å sikre muligheten for økt matproduksjon og større sjølforsyning av landbruksprodukter i framtiden, både for vår egen og kommende generasjoner. Et krav til kompetanse for sentrale personer i denne ressursforvaltningen er derfor rimelig. I St.Meld. nr. 19 (2001-2002) fremheves da også behovet for kompetanse innenfor skog, jord- og miljøvern om og om igjen. Det er inkonsekvent av sentrale myndigheter å først vedta fjerning av kompetansekravet for i neste omgang å understreke behovet for akkurat denne kompetansen i kommunene i ovennevnte St.Meld.

En svekkelse av kommunenes landbrukskompetanse vil også øke presset på statens eget forvaltningsapparat, både ved at det vil kreves sterkere statlig oppfølging og ved at staten oftere vil måtte gripe inn ovenfor beslutninger som blir truffet på feil grunnlag.

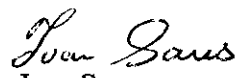
I tillegg til den overføring av myndighet og ansvar høringen omfatter er det også kjent at kommunene også vil få direkte ansvar for forvaltningen av deler av de økonomiske virkemidlene i landbruket. Dette gjelder bl.a. skogbrukstilskuddene, miljømidler i jordbruket samt kulturlandskapsmidlene. Forsvarlig forvaltning av disse virkemidlene vil også kreve landbruksfaglig kompetanse.

Ut fra ovenstående er landbruksadministrasjonen i Bindal kommune av den oppfatning at kravet om fagkompetanse hos de som har ansvar for behandling av landbrukssaker i kommunene må opprettholdes.

ØKONOMISKE KONSEKVENSER:

På tross av Landbruksdepartementets vurderinger er det all grunn til å anta at overføring av myndighet og økt ansvar til kommunene ved behandlingen av landbrukssaker også vil medføre økte kostnader for kommunene. Kommunene må sikres økonomisk evne til å ivareta den myndighet og det ansvar de tillegges.

Gunvor Aursjø
Plan- og ressursjef

Ivar Saus
Skogbr.sjef